

I.L.R. Punjab and Haryana

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀ. ਜੇ. ਪੀ. ਸੀ. ਜੈਨ, ਬੀ. ਐਸ. ਵਿੱਲੋ, ਗੁਰਨਾਮ
ਸਿੰਘ ਤੇ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ, ਜੇ. ਜੇ.

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ ਤਿਤਰਸਰ- ਮੁਦਈ
ਅਪੀਲੈਟ।
ਬਨਾਮ

ਮਹੰਤ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ- ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1966 ਦਾ 165

19 ਜਨਵਰੀ 1979 ਈ.

ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ (1925 ਦਾ VIII)— ਧਾਰਾ 2(12), 28 ਅਤੇ 87(l)(a) ਅਤੇ (b)— ‘ਗੁਰਦੁਆਰਾ’—ਦਾ ਅਰਥ—ਧਾਰਾ 87(1) (ਏ) ਅਤੇ (ਏ) ਦਾ ਘੇਰਾ ਅਤੇ ਘੇਰਾ b)- ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ - ਕੀ 'ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ' - ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਸਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ 3,000 ਪਰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਅਜਿਹੀ ਕਮੇਟੀ - ਕੀ ਧਾਰਾ 87 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ।

(ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਮਤ ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀ.ਜੇ., ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਬੀ.ਐਸ. ਵਿੱਲੋ ਅਤੇ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ.) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘ਗੁਰਦੁਆਰਾ’ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ‘ਮਕਸਦ’ ਜਾਂ ‘ਆਦਰਸ਼’ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇ ਨਾ ਕਿ ਦੁਨਿਆਵੀ। ਅਰਥਾਤ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪੁੰਜ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਟ ਅਤੇ ਮੋਰਟਾਰ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਪ੍ਰਜਾ ਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ' ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11)।

(ਬਹੁਮਤ ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ.ਜੇ.ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਬੀ.ਐਸ. ਵਿੱਲੋ ਅਤੇ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਜੇ., ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਜੇ. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 86 ਅਤੇ 87 (1) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਪਹੁੰਚਣਗੇ। ਇਹ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਕਮੇਟੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਚੁਣੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਸਾਲਾਨਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜਾਂ

I.L.R. Punjab and Haryana

ਨਹੀਂ। ਸ਼ਬਦ 'ਕੁਲ ਆਮਦਨ' ਜਾਂ 'ਸਾਲਾਨਾ ਮੋਨ ਟੈਰੀ, ਆਮਦਨ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ "ਆਉਣ, ਆਗਮਨ ਆਦਿ।" ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਆਮਦਨ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਮੁਨਾਫ਼ੇ, ਕਿਰਤ, ਹੁਨਰ, ਚਤੁਰਾਈ ਜਾਂ ਸਹੀ ਨਿਰਣੇ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁਮੇਲ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਚਨਚੇਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ 'ਆਮਦਨੀ' ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਮਦਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮਾਹਰ ਦੀ ਰਾਏ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਮਾਪਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਿਆ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 87 (1) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਆਮਦਨ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ! ਭਵਿੱਖ. ਅਜਿਹਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਉਹੀ ਸੰਪੱਤੀ, ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਮਦਨ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅੰਦਾਜ਼ਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਉਸ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਕਦੇ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੰਨੀ ਤਿੱਖੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਤੁਰੰਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਮਦਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 (1) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਚੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਆਮਦਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਚੋਣਾਂ ਦੀ

I.L.R. Punjab and Haryana

ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਦੋਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 3,000 ਸਲਾਨਾ ਉਕਤ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਚੋਣ ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਈ ਆਮਦਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਇਕੱਠੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਿਰਫ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 11, 13 ਅਤੇ 17)।

ਆਯੋਜਿਤ, (ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ, ਜੇ. ਵਿਪਰੀਤ) ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਭਾਵੇਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਦੀ 1 ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ, ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਈਡ ਟ੍ਰੈਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 87 (1) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ-ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ. ਧਾਰਾ, 87 (1) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ, (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ. ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਅਜਿਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ. ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ A ਜਾਂ B ਦੀ ਜੇਬ ਵਿਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਇਹ ਫਰਕ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨੀ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਧਾਰਾ 87 (1) ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ), ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।, ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਬੋਰਡ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ। ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਗਠਿਤ

I.L.R. Punjab and Haryana

ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 87 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਸੰਸਥਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (1)। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜਾਰੀ ਹੈ, ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ. ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਚੁਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ । ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ* ਧਾਰਾ 87(1) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਵੇ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਵੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਅਤੇ ਉਹੀ. ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਅਸਲ ਜਾਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 87(1) ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ((a) ਅਤੇ (ਬੀ) ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਜੋ ਕਿ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਅਧੂਰਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਸੰਸਥਾ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 87 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (b)I ਤੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ- (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਆਮਦਨ ਅਜਿਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਲਾਨਾ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ। 3,000 ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਮੇਟੀ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਸੰਸਥਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 87

ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 7 ਮਾਰਚ 1977 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ .ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਪੀ ਗੋਇਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਮਾਨਯੋਗ 3 ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ z ਬੈਂਚ ਨੇ 3 ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ 19 ਜੁਲਾਈ / 19 , 1977 ਨੂੰ ਜੇ ਏ ਫੁਲਆਈ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ । ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪੀ. ਸੀ. ਜੈਨ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬੀ.ਐਸ. ਵਿੱਲੋ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 19 ਜਨਵਰੀ, 1979।',

ਸ਼੍ਰੀ ਜਸਮੇਰ ਸਿੰਘ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਮੁੱਠੀ ਦੀ ਅਪੀਲ। ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ ਮਿਤੀ 19 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰ .

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਡੀ.ਐਸ.ਚਹਿਲ ।

I.L.R. Punjab and Haryana

ਐਸ. ਢਿੱਲੋਂ, ਜੇ

ਸਵਾਲ-ਜਵਾਬ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿੱਖ ਭਰਾ ਹਰਬੰਸ ਲਾਈ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਿਆਨ ਕਰਾਂ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀਰ ਹਰਬੰਸ) ਲਾਲ, ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 87 (1) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਾਲ, ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਅਤੇ 'ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਜਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਉਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ। ਜਿੱਥੇ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੂਚੀ ਵਾਰਡ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਯੁਕਤ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ 50 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿੱਖ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਖਾਨਦਾਨੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(1) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5, 6, 8, 10 ਅਤੇ 11 ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਭਾਗ II, ਐਕਟ ਦਾ ਅਧਿਆਇ IV, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 38 ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ

I.L.R. Punjab and Haryana

ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖ-ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ | ਐਕਟ. ਇਹ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਗੁਰਦੁਆਰੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੱਖ 1 ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ

(3) ਅਧਿਆਇ V ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦਾ ਭਾਗ III ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇਕ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਹਰੇਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਕ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। .

(4) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਜਾਂ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28, ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3)। ,

(5) ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਤਿੰਨ ਤਰੀਕੇ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ) ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਕਈ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿੱਚ 1 ; ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ <3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਤੀਜਾ, ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਮੁੜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 10 ਅਧੀਨ ਉਠਾਏ ਗਏ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਏ (ਐਲ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ।

(6) ਇੱਥੇ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਲਾਹੇਵੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਗੁਰਦੁਆਰਾ' ਦਾ ਅਰਥ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵ ਅਧਿਸੂਚਿਤ (ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ) ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾ (12) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ

I.L.R. Punjab and Haryana

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ/ਸੈਕਸ਼ਨ 2 :-

“ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੋ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ I ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।

(7) ਮਹੰਤ ਲਛਮਣ ਦਾਸ ਚੇਲਾ ਮਹੰਤ ਈਸ਼ਰਦਾਸ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ “ਗੁਰਦੁਆਰਾ” ਦਾ ਹਵਾਲਾ “ਸੰਸਥਾ” ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ “ਉਦੇਸ਼” ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਾਂ “ਆਦਰਸ਼” ਜੋ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਦੁਨਿਆਵੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪੁੰਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਟ ਅਤੇ ਮੋਰਟਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਜਾ ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਜੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ, ਇੱਠਾਂ ਅਤੇ ਮੋਰਟਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਜਾਂ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਜਾਂ (ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ) ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(9) ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ 'ਗੁਰਦੁਆਰੇ/' ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਦਾ 3, ਉਪ-ਧਾਰਾ (4), ਸੈਕੰਡ. 9 (2) ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2)। ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ (ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ) ਉਕਤ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਹੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਟਰੇਸਪਾਸਰਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਤੁਰੰਤ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਵਜੋਂ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਜੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 85 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਖੁਦ (- ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰੇਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

I.L.R. Punjab and Haryana

(1) 1968 ਆਈਐਲਆਰ (ਪੀਬੀ. ਐਂਡ ਹੈਰੀ) 499,

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਹ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ III 'ਚ ਉਪਬੰਧ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਜਾਂ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 11 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸਦੀ ਸੀਮਾਬੱਧ ਡਿਊਟੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ; ਕੇਸ (ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਚਾਲਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਗ III i ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਗਠਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 (1) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ।

(11) ਜ਼ੈੱਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87(1) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਬਦ i ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹਨ "ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।", ਅਤੇ; ਸ਼ਬਦ "ਕੌਮ ਮਿਟੀ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ (ਮਾਇਕ ਆਮਦਨ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।" (ਸ਼ਬਦ "ਗੁਰਦੁਆਰਾ" ਅਸਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ "ਮਕਸਦ" ਜਾਂ "ਆਦਰਸ਼" [ਜੋ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ (ਦੁਨਿਆਵੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪੁੰਜ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਟਿੱਕ ਅਤੇ ਮੋਰਟਾਰ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਭੌਤਿਕ ਪੂਜਾ ਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ" ਜਾਂ "ਸਾਲਾਨਾ ਮੁਦਰਾ ਆਮਦਨ" ਉਹੀ (ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ "ਆਉਣ, ਆਗਮਨ ਆਦਿ," ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਕਸਫੋਰਡ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਆਮਦਨ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਲਾਭ, ਮਿਹਨਤ, ਹੁਨਰ, ਚਤੁਰਾਈ/ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਿਰਣੇ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਲ! ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ "ਆਮਦਨੀ" ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਮਦਨੀ (ਦਾ ਮਤਲਬ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਪੈਸਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ 'ਕਿਸੇ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮਾਹਰ ਦੀ ਰਾਏ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਮਾਪਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਪਲ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ।

I.L.R. Punjab and Haryana

ਐਕਟ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 86 ਅਤੇ 87 (1) (a) ਅਤੇ (b) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਇਹ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਮਦਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਉਣੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨਾ ਹੈ (ਕੀ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ? ਸਲਾਨਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਜੋ ਮੈਂ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੰਘੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਹੋਰ) ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਿਆ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਤਾਂ (ਧਾਰਾ 87 (ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ) ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ 1) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ (ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਆਮਦਨ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਦੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ (ਜੋ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ) (ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹੀ) ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੰਪਤੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਮਦਨ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ j ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ। (ਦੱਸੋ ਗਏ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 88 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ) ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਠਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਉਸ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 (1) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ (ਸ਼ਬਦ) "ਆਮਦਨ" ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨ i ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। , ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 (1) (ਏ) [ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਾਂ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਆਮਦਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ! ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ

I.L.R. Punjab and Haryana

ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਮਦਨੀ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਤੀਜਾ, ਜਿਵੇਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੈਸ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੱਡੀ ਆਮਦਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਤਿੱਖਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਅੰਜਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਨੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜਲੌਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਧਾਰ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 (1) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

(12) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 3 ਪੀ ਪ੍ਰੋਪ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਇਥਾਸ ਰਿਸਰਚ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੁਸਤਕ j ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੀ "ਸਿੱਖ ਧਰਮਾਂ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਝਲਕ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਰੁਚੀ ਰਾਮ ਸਾਹਨੀ, 19 ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਅਤੇ 20 ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ। ਉਕਤ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 252 ਅਤੇ 253 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਹਨੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ:-

ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਆਮ ਅਸਾਧਾਰਨਤਾ ਦੀ 'ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ' ਵਿੱਚ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਨਵੀਂ ਬਣੀ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਧੂਮਧਾਮ ਵਾਲਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ 'ਆਪਣੇ ਆਪ' ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ (ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਐਸ.ਜੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਲਿਖੀ ਗਈ) ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸੂਝਵਾਨ ਮਹੰਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸੋਚ ਇਹ ਸਮਝ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਹਨ।

ਉਹਨਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ; ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਅਤੇ (ਕੌਮ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ)। - ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਹਨਾਂ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ

I.L.R. Punjab and Haryana

ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ {ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ। ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੁਝ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ*

* * * * ਕੇ *

* * ਜੂਨੀਅਰ * ਯੂ 'ਐੱਸ ਜੇ * ਕੇ *

* * * ਹੈ * * *

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਲਾਭ ਲਈ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

(13) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਏਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ, ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਮਹੰਤਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਵੈਇੱਛਾ ਨਾਲ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਵਾਰਾ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਬਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ (ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਐਕਟ) ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। , ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਸਲਾਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ/ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਚੁਣੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਤੁਰੰਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਕਿਸੇ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(14) ਇਹ alsIt (ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਦੀ

I.L.R. Punjab and Haryana

ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ^ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਦੇ 87 (1) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਭਾਵੀ, ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਬਦ "ਕੁੱਲ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ" ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87(1) ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) ਅਤੇ (b) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ: -

ਸੋ '87 (1) * * * * *
 * * * * *

- (a) * * ਜਿਸਦਾ ਕੁੱਲ ਸਾਲਾਨਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਆਮਦਨ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨੀ (ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਜਾਂ ਆਉਣਾ 3,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ) -”
- (b) ਜਿਸਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁਦਰਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾ! , ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। 3,000”

(15) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਕਿ; ਜੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 '(1) ਹਾ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਇਸਦੀ '(ਸਾਦੀ! ਭਾਸ਼ਾ। , (

(16) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਝਗੜਾ ਕਰਨਾ ਵਿਹਲਾ ਹੈ [ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਚੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ; ਕਮੇਟੀ। ਬਹੁਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਵਟਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਸਿੱਟਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1

(17) ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 (1) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। 3,0001- ਚੁਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆ

I.L.R. Punjab and Haryana

ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਜੇ ਸੰਪਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ (ਲੰਬੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਆਮਦਨ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਚੋਣ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਨਾ ਚੱਲਣਾ ਭਾਵੇਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਲਾਨਾ 3,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, 'ਇੱਕ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਚੋਣ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ, ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ | ਪਰ ਜੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਇਕੱਠੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ^ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ।

(18) ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87(1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ' ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਵੇ ਜੋ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਿਆਖਿਆ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ (ਜਿੱਥੇ ਆਮਦਨੀ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। 3,000]- ਸਲਾਨਾ ਜਮਹੂਰੀ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇਗੀ ਪਰ ਜੇਕਰ 'ਚੋਰੀ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ] 3,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ]-, ਤਾਂ ਚੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਬੋਝ ਬਣਨਾ ਹੈ।

(19) ਜਲੌਰ ਸਿੰਘ'9 ਕੇਸ ਵਿਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 (1) (ਏ) ਕਿਸੇ ਆਮਦਨ ਨੂੰ (ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ) ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਉਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 87 (1) (ਏ) ਅਤੇ (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। b) ਐਕਟ ਦਾ (ਸਹੀ ਹੈ) 1

(20) ਉੱਪਰ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀਰ ਹਰਬੰਸ ਲਾਈ, ਜੋ. ਤੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਧਾਰਾ 87(1) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੀ 1 ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਇਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰ-' ਪ੍ਰੋਟੈਸ਼ਨ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ! ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਐਕਟ/ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਏਗੀ

(21) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ (ਨਿਪਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲ ਹੁਣ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ,

ਹਰਬੰਸ ਲਾਈ, ਜੋ.

(22) ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕਮਾਤਰ ਸਵਾਲ ਸਿੱਖ

I.L.R. Punjab and Haryana

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 87 (1) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“87(1) ਹਰੇਕ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ:-

- (a) ਬੋਰਡ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ (ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ 3000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਹਨ: ;

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਬੋਰਡ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁਦ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- (b) ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਮਾਲੀ ਆਮਦਨ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ

. ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਥਿਤ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਿਣਤੀ, ਚੁਣੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਗਿਣਤੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਅਜਿਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ/ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਜਾਂ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਜੇ

(23) ਬੇਫੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਸਖਿਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਪਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ - ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਖੇਤੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ, ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ

I.L.R. Punjab and Haryana

ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; 12 ਅਪ੍ਰੈਲ 1963 6 ਮਈ 1963 ਦੇ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਭਰਪੂਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭੂਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਹੰਤ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ, (ਹੁਣ ^ ਉੱਤਰਦਾਤਾ) ਦੁਆਰਾ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੀ ਸੀਮਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਕਈ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ. ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕਮੇਟੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 5 ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਿਆ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਗਠਨ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਦੋ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ, ਅਰਥਾਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਲਈ, ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰਿਆ ਸੀ। , ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨੌਮੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮਾਈਸਰ ਖਾਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਵਾਲੇ ਦੋ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। 3,000 -। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਅਵੈਧ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਤੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ 87, ਜਦਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ ^ (ਬੀ) ਤੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤੋਂ ਧਾਰਾ 87 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ-ਕਮ-ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕਮੇਟੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.! ਇਸ ਨੂੰ: ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, — 1966 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਟਿਰਸਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 165 ਦੇ ਰਾਹੀਂ। ਗੋਇਲ, ਜੇ.,— 7 ਮਾਰਚ, 1977 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ , ਖੋਜ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ! ਐਕਟ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ (1) ਜਲੌਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ , ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ), ਦੀ ਧਾਰਾ 87 (1) (ਏ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇ, (ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ:

“ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 87 (1) (ਏ) ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ (ਜਾਂ ਇੰਸਟੀਚਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨੀ) ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। - ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਹ [ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸਨ। ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸੰਪੱਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੀ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿ, ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮਾਨਾ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸੀ, ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। [3, ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਹੰਤਾਂ ਨੇ ਸੂਚੀ

I.L.R. Punjab and Haryana

ਵਿਚ ਦਰਜ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਮੇਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵਜੋਂ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।"

(24) ਫਿਰ ਇਹ ਅਪੀਲ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, - ਸਾਡੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ । 19 ਜੁਲਾਈ 1977 ਨੂੰ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਘਿਰਿਆ ਮਾਮਲਾ ਕਾਫੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ |

(2) RFA 374 [1965 ਦਾ 29.10.1975 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅਜੇ ਵੀ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੇਸ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(25) ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, 5 ਦਾ ਸਬੰਧ ਪਰੀਜ਼ੂਅਲ'(ਏਬੇਸਾ ਦੀ ਸਕੀਮ 1€ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਖਿਤਾਬ ਜਾਂ ਹਿੱਤ, ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਸਮੇਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ' ਇਹ ਸੰਪਤੀਆਂ ਇੱਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 5(1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੈਟੇਗੋਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉੱਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। , ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 5(3) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 7(1) ਦੇ ਤਹਿਤ 21 ਸਾਲ) ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ 50 ਜਾਂ ਵੱਧ ਸਿੱਖ ਉਪਾਸਕ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ 7(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਕਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਵੀ। ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਰਾਸਤੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਜਾਂ 21 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ 20 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਪਾਸਕ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਮਾਂ ਜੇਕਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 10(1) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 10(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ

ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਤਰਜੀਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ/ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 25- ਅਧੀਨ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਏ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ 'ਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਚ ਘਿਰੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 5(3) ਅਤੇ 10(3) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗਠਿਤ ਸਬੰਧਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਹੈ! ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ।

(26) ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ " ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਟੋਲ ਪ੍ਰੋ ਵਿਡ" ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਧਿਆਇ II ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3 ਤੋਂ 10 ਤੱਕ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ * ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ III ਵਿੱਚ 39, 40 ਅਤੇ 41 ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰੇਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਗਠਨ ਧਾਰਾ 43 ਤੋਂ 69 ਵਿਚਲੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ ਅਧਿਆਇ X. ਦੇ ਵਿਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 125 ਤੋਂ 132 ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 125 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿੱਖ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਗਠਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ ਅਧਿਆਇ XI ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 133 ਤੋਂ 140 ਵਿੱਚ, ਅਧਿਆਇ ਅੱਠਵੇਂ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 85 ਤੋਂ 105 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਧਾਰਾ 85(I)(i) ਤੋਂ (xii) ਵਿੱਚ, ਇਤਿਹਾਸਕ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ। (ਦੂਜੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਧਾਰਾ 86 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ) ਹਰੇਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਂ

ਦੇ ਜਾਂ ਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਜਿਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 88 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਖਾਸ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤੋਂ ਧਾਰਾ 88 ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਭਾਗ III ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ। "

ਇਸ ਦੇ ਪੜਚੋਲ 7 ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਮੇਟੀ ਆਫ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੇ ਗਠਨ ਦਾ ਪੜਾਅ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 5 ਅਤੇ 10 ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ, ਧਾਰਾ 87 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ; ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪੜਚੋਲ ਜੋ ਕਿ ਝਾਵੇ (3 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕਮੇਟੀ 1 > ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ifive" ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਹ ਕਰੇਗਾ - ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ। ਜਿੱਥੇ "ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, 3,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਂ ਕਈ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ 3,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਵਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੀ ਗਈ ਸੰਸਥਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੰਜ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ : ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ' ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹਨ। ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਭਾਵੇਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਜਾਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹੋਣ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਥਿਤ ਹੈ। , ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ- ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ

ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਂ ਕਈ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਸੰਸਥਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਅਜਿਹੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇ। 3,000 ਸਾਲਾਨਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਕੋਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਸਥਿਤ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਵਧੇਰੇ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਸੀਮਤ ਆਮਦਨ ਵਾਲੇ ਛੋਟੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕਮੇਟੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(27) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਧਾਰਾ 94-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(28) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਂ ਕਈ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਤੋਂ ਧਾਰਾ 5 ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਤੋਂ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ। ਹਰੇਕ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਹੰਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਕੋਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਿਰਾਸਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ। ਧਾਰਾ 87 ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ।

(29) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“28(1) ਜਦੋਂ, ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ

I.L.R. Punjab and Haryana

(1979)1

ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਾਂ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ! ਲਈ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਇੱਕ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

<

- (2) ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਨੌਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੋਈ ਅਗਲੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ।

ਇਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਦੋ ਟਰਮਿਨੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨਣ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇਕ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਸਬੰਧਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(30) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਤੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤੋਂ ਧਾਰਾ 87 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਸੰਸਥਾ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਆਮਦਨੀ ਅਜਿਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਲਾਨਾ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। 3,000 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਉਹੀ ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਸੰਸਥਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ. 87. ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ, ਜਲੌਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ

-Gurdwara) Sahib Padshahi Daswin Tittarsar v. Mahant Kesar Singh
(Harbans Lai, J.)

ਸੰਸਥਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 25-ਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ! ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਪੁਖਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਮਹੰਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਜਾਂ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨੀ ਨਾ ਦਿਖਾਉਣਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਸੀ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ। ਧਾਰਾ 87(1) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਭਾਵੇਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਜਾਂ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਸਾਈਡ-ਟ੍ਰੈਕ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ 87(1) ਇਹ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ । 3,000 ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕੋਈ ਅਸੰਭਵ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੋਟਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਗਿਰਦਾਵਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸੇ 'ਤੇ ਉਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਪਿੰਡ ਦਾ ਦੌਰਾ ਜਿੱਥੇ ਸੰਸਥਾ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸੱਚੀ ਜਾਂਚ ਆਮਦਨ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨਤ ਅਨੁਮਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਡੇਟਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੋਮਾ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਸਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। 3,000 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 87 ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਭਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਅਸਲ ਜਾਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਧਾਰਾ 87(1) ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਜੋ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਰੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ।

(31) ਕਸਟਮਜ਼ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਆਈਆਰ ਦਿਗਵਿਜੇ ਸਿੰਘ ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੇਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਜਾਮਨਗਰ, (3), ਸੁਬਾ ਰਾਓ, ਜੇ., ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਦੋ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ:

“ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਦੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਿਯਮ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, (1) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਟੀਕ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, 'ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹਨ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ (2) ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਲਪਕ ਉਸਾਰੀਆਂ ਬਰਾਬਰ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਕੰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਬਦਲਵੇਂ ਮੂਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ, ਰਗੜ ਜਾਂ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ।”

(32) ਫਰਮ ਹੰਸਰਾਜ ਯੂ ਨਾਥੂਰਾਮ ' ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਲਾਲਜੀ ਰਾਜਾ ਅਤੇ (4) ਵਿਚ , ਜਿੱਥੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, -

"ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ "ਭਾਗ 'ਬੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਇਸ

-Gurdwara) Sahib Padshahi Daswin Tittarsar v. Mahant Kesar Singh
(Harbans Lai, J.)

ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸਮੀਕਰਨ "ਭਾਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ" ਸੀ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

(3) ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 1549

(4) ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 1180

ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਲਾਵ/ਸੁਝਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(33) ਐਚ ਇਨ ਈਹਰੋਦਰਨਾਥ ਅਤੇ ਚੈਟਰਜੀ ' ਸੀਵੀ. ਈ ਸੈਲੋਦਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਐਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਨ , (5), ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ 'ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ' ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਲਤੀ . ' ਇਹ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, -

“ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਵਾਲਾ ਚੰਗਾ ਲੇਖਕ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਸੰਸਥਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ , ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ, ਆਲੋਚਨਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ? ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ' ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਪੇਮਸੇਲ, (6) ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਰਡ ਹੇਲਸਬਰੀ . ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀ ਹੈ: ਕ੍ਰਾਫੋਰਡ ਬਨਾਮ ਸਪੂਨਰ, (7)। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ: ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(34) ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਖਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਲਏ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਭਾਗ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਵਿਵਸਥਾ। ਜਲੌਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ , ਸੈਕਸ਼ਨ '87(1) (ਏ) "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 87(1) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ "ਕੁੱਲ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ "ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਜਾਂ ਆਉਣਾ" ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“87(1) * * * * r * ◆
 **
 * * * * *

(5) ਏਆਈਆਰ 1967 ^ ਕਲਕੱਤਾ 185।

(6) (1891) ਏ.ਸੀ. 531, 549.

(7) (1846) 6 Moo PC 1:4 Moo Ind ਐਪ 179.

(a) ਜਿਸਦੀ «ਕੁੱਲ;ਸਾਨੁਆਲੀ|ਆਮਦਨੀ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। 3,000/-”

(b) ਜਿਸਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁਦਰਾ ਆਮਦਨ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਤੱਕ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ' ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਰੁ. 3,000/- ਅਜਿਹੇ ਕਦਮ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਯਮ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ 'ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇ! ਕਿ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਫੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਧਾਰਾ 87(1) ਤੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਬਿਲਕੁਲ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(35) 1 ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ (ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਚਿਤ ਸਬੰਧ ਹਨ!) ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਕਮੇਟੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(36) ਸਾਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਲਈ ਮਨੋਨੀਤ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਨਾਲ ਵੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਅਣਚਾਹੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਮੇਟੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ

-Gurdwara) Sahib Padshahi Daswin Tittarsar v. Mahant Kesar Singh
(Harbans Lai, J.)

ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਦੀ ਇੰਚਾਰਜ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਿਖਾਉਣਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਆਜ ਹੋਵੇਗਾ। 3,0001- ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਤਾਂ ਜੋ ਚੁਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 87(1) ਤੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ '(ਬੀ)' ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਲ 'ਅਭਿਆਸ' ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਅਤੇ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(37) ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਕੱਠੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਤਰਕਹੀਣ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਨੂੰ 'ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ' ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ A ਜਾਂ B ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਸਹੂਰੇ, ਇਸ ਨੂੰ 'ਤੇ accrub ਕਰਨ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾ। ਕਮੇਟੀ ਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਫਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਆਮਦਨੀਕਰਤਾ' ਵੰਡ ਅਤੇ ਉਪਯੋਗਤਾ ਲਈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਸੀ; ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।" J Init Jalaur 'ਚ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ! 31 (ਸੁਪਰਾ), ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੁਟੰਡਰੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ (ਸੰਬੰਧਿਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵਜੋਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਜਿਸ ਨੂੰ (ਅਪੀਲ) ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਹੰਤ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਆਮਦਨ ('3,0001 ਰੁਪਏ' ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ) ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ: ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਆਰ

“ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਸਿਰਫ 3,0001 ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਨਾਮ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਹੈ।

ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਧਾਰਾ 87 (1) (ਏ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਨੇੜਿਓਂ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ

ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 87 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। (8) (ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬਨਾਮ ਜਾਗਰ ਸਿੰਘ), (9) (ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ,

(8) RFA 127/66, 3 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(9) RFA 125/66, 8 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬਨਾਮ ਸਰਕਾਰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ x uisnum I'uumi una Outers, on (.iU) {ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰੂ, ਵਾੜਾ ਫੈਸਰ- ਬੰਦਕ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬਨਾਮ ਸਰਕਾਰ। ਮਹੰਤ ਅਮਰ ਸਿੰਘ - ਵੱਲੋਂ j. ਸੀ.ਐਨ.ਮਨੱਪਾ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ., (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੀ; ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜੱਜ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਰਫ ਮੇਰੇ ਮਿਵਿਜ਼ਨ ਨੌਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਸਨ। m ਜਲੌਰ ਸਿੰਗਟਿਸ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ; ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਅਮੂਇਟ ' ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

(40) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਜੈਊਰ ਓਇਨਿਟਿਸ ਕੇਸ (.ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾਵਾਂ, ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਰਦੁਆਰੇ ਦੀ 100 ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਡੈਨੀਟ ਰਾਈਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੁੱਲ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। oi ਮੈਨੂੰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਮੈਂ ਕਮੇਟੀ ਓਈ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਟੂ ਡੀ ਸੈਟ ਅਪ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ fa) ਅਤੇ (D) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 8V(r) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਓਡੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਓਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 94-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।

(41) 1925 ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੋਂ ਸੀ। ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਦੋ

-Gurdwara) Sahib Padshahi Daswin Tittarsar v. Mahant Kesar Singh
(Harbans Lai, J.)

ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਲਈ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀਆਂ। ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਚਨਾ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (9) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੁੱਚੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ "ਸਿੱਖਾਂ" ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 85 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ, ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ, ਜੋ ਆਈ

(10) RFA |128/66, 23 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਮੇਟੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੇਟਾ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ 10000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। 3,000 ਸਾਲਾਨਾ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਰੁ. 250 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ ਦਬਦਬੇ ਨਾਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਮੇਟੀਆਂ ਲਈ ਸੀਮਤ ਵਿੱਤੀ ਸੀਮਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਵਧਾਉਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਤੋਂ ਹਰੇਕ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ 3,000 ਦਾ ਵਾਧਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਹੀਂ। ਧਾਰਾ 87(1) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਵੇ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਆ ਨਾ ਸਕੇ। . ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 87 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ।

(42) ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਇਸ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 87(1) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ

'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ , ਸੀ.ਜੇ

(43) ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਢਿੱਲੋਂ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਲਾਈ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਿਰਣੇ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਰਬੰਸ ਲਾਈ, ਜੇ. ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਢਿੱਲੋਂ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਮ ਘੰਡ ਜੈਨ "ਜੇ., ਆਈ

ਮੈਂ ਵੀ ਢਿੱਲੋਂ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੋੜਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ , ਜੇ. ਮੈਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਢਿੱਲੋਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ